Mizah

— Nasıl olsa hapı yutacaksın, nafile bekleme!

GÜLLER - DİKENLER

SİYASİ LİSAN

Dış İşleri Bakanı, malûm altın kaçakçılığı hakkında bir tavzih neşretti. Dil meselesinin ön plâna alındığı şu zamanda bu tavzihte kullanılan lisana - kimin kaleminden çıktı ise - hayran olduk. Alay etmiyoruz...

«... Fransaya, deklare etmeksizin geçirmek istediği (külliyetli miktar) da altının Fransız gümrük (idare)since (müsadere) edildiği Lâhey elçiliğimizden 2 eylûl tarihinde alınan (iş'ar) dan öğrenilmiştir. Bu (müessif) (hâdise) üzerine kendisinin Bakanlık ve (memur)lukla (alâka)sı kesilmesi (muamele)sine derhal (tevessül) olunmuş ve bu (muamele)nin (tekemmül) etmesine (intizaren) Orhan Kavur 2 eylûl (tarih)inde (merkez)e çağrılmışlar 13 eylûl (tarih)li (karar)la da Bakanlık emrine alınmıştır. Kavurun (tasfiye) (muamele)si 23 eylûl (tarih)inde (kat'iyet) (kesb)etmiştir. İlgili elçiliklerimizden (celb)ine (lüzum) görülen (mütemmim) (malûmat) ve (vesika)ların (vürudunu) (müteakip) (hâdise)ye ait dosya adı geçen (?!!) (hakkında) ayrıca (cezaî) takibat yapılmak üzere (kanunî) (mercie) tevdi edilecektir.»

Oh! Nihayet anlıyacağımız bir dille konuşan da varmış... Bu güzel Türkçe kelimelerin yanında (mezkûr) demek için kullanılan (adı geçen) kelimesinin kabalığına, ahenksizliğine dikkat ettiniz mi? Nefis pişirilmiş bir pilâvda nasılsa gözden kaçırılmış bir taş gibi adamın zevkini kaçırıyor!

■

BİR FIKRA

Adanalı Ziya Bey, büyük şairdir. Fakat hem gece gündüz içer, hem de çok harabatî bir hayat sürerdi. Bir gün Vali Recep Paşa şairi yanına çağırtır.

— Ziya! der, ne zaman ayılacaksın?

Şair, göğsünü gümbür gümbür öttüren bir ah çektikten sonra:

— Ne zaman şu memleketin perişan halini görmemek için mest olmamak icap ederse o zaman ayılacağım, paşam!

SEÇİM. YİNE SEÇİM. DAİMA SEÇİM!

Bitmiyecek bu dava... Ara seçimler tecrübesi bu Seçim Kanununun seçim emniyetini sağlıyamıyacağını, ve bundan mütevellid seçim dedikodusunu önliyemiyeceğini gün gibi gösterdi. Artık sayın Hükûmet ve bilhassa sayın İç İşleri Bakanı istediği kadar adlî murakabeyi «prensip meselesi» yapsın..

Bu davada en çok üzülen Nadir Nadi oldu. Geçenlerde «Elimizdeki keman» adlı «şaheser» bir başmakalede demokrasinin bizdeki şeklini ne güzel hülâsa ediyordu: «Biz seçim davasını çözmeksizin, demokrasi yolunda durmak bilmeksizin ilerliyen bir milletiz. Telleri takılmamış bir kemandan harikulâde nağmeler çıkarıyoruz.»

Hükûmetin şimdi işi var... Rey verenlerle vermiyenlerin isimlerini araştırıyor... Bu patırtıda kemanı kim dinler?

*

Üç kaymakam çıktı meydâne... Biri birinden merdâne, kendilerine İç İşleri Bakanı tarafından reye iştirak etmiyenlerin listelerini hazırlamak teklifine karşı:

— Yoook! dediler; biz kanundan ayrılamayız; vazifemiz yalnız seçimin emniyet ve asayişine nigehbân olmaktır. Kanun, bizi seçimlere iştirak edeni, etmiyeni size bildirmekle mükellef kılmıyor... Bizleri mazur görünüz.

Bu vaziyet karşısında kaymakamlara hava tebdili gerekeceğini zannedenler var.

Ben pek sanmam ama olsa da, ne lâzım gelir? Eğer demokrasi, kanunun zaferi ise bu üç kaymakamın yakında vali olmaları icap eder.

Gayet müstebit bir hükümdar şiire merak etmiş. Olur a. Uzun bir manzume yazmış ve memleketinin en büyük şairini çağırtarak eserini okumuş ve sormuş:

— Nasıl buldun? Şair:

— Efendimiz, demiş. Her ne kadar «Padişahların kelâmı, kelâmların padişahı» ise de manzume tamamen kusurludur. Mânâsında vuzuh yoktur, vezni sakattır, kafiyesi bozuktur... olmamış.

Bunu işiten hükümdar fevkalâde hiddetlenmiş ve şairi zindana göndermiş.

Bir müddet sonra tekrar uğraşmış, çalışmış bir manzume daha yazmış, şairi zindandan çıkartıp huzuruna getirtmiş, manzumeyi okumuş ve yine fikrini sormuş:

— Nasıl buldun?

Şair, bir kelime söylemeden kalkmış, kapıya doğrulmuş...

— Nereye gidiyorsun?

— Zindana padişahım!

■

SALON

İkinci cilt bu sayı ile başlıyor. Büyük sürprizler, fevkalâde değişiklikler göreceksiniz. Bu sayıda en kıymetli kalemlerin eseri olan yazılardan bazılarını bildiriyoruz:

Kırkından sonra
Gece İstanbul sokakları
Sinema gözden düşüyor
Tavla
Sevim - Sevinç kardeşler
Moda ve Kadın
Cassado konseri
Yeni illet, Çiklet

Salon filmi, dedikolular, nefis fortografla: vesaire...

DİL KONGRESİ NE HALDE?

Bu bahis bana Dil Kongresini hatırlattı. Sahi... O, ne halde acaba? Gazetelerde okuduğuma göre hatipler terimce aleyhine oldukça veriştiriyorlarmış. Profesör Fındıkoğlu:

— Matbuat ve neşriyat kelimelerini (basın ve yayın) kelimelerinden daha doğru buluyorum.

demiş. Yalnız doğru mu? Bu iki uydurma kelime bazı noktada adama lâf yutturma kolpoları hatırlatıyor. Geçen gün Haydarpaşa vapur bileti gişesinden basın bileti alan bir mesiektaş memura 6 kuruş uzatarak:

— Basın!

dedi. Memurun yüzünde hafif bir tebessüm dolaştı.

İsmail Habip de şöyle söylemiş:

«Zirveye ulaşmak için biz medeni milletlerin hazırlamış olduğu asfalt yolu bıraktık. Hâlâ fundalıklar arasında keçi yolu arıyoruz!.»

Öyle hocam öyle... Ve bundan dolayı (zirve) ye değil (zırva) ya ulaştık!

■

TAHTA KAŞIK

Son hafta içinde Amerikaya İstanbuldan 65 kilo tahta kaşık ihraç etmişiz. Amerikalılar bizim tahta kaşıklara bayılmışlar. Tahta kaşıkların bir de raksı vardır. Ya bunu görseler ne yapacaklar? İyi oynıyan, bu kaşıkları parmaklarının arasına takıp da ortaya atıldı mı? Alimallah İspanyol raksçılarının (kastanyet)leri kaç para eder?

Tahta kaşık pek milli, pek iştiha verici bir yemek vasıtasıdır. Madeni kaşık gibi ısınmaz. Adamın caz diye ağzını yakmaz. Bazı iştihası geniş adamlar tahta kaşığı nane yemekte de kullanırlar ve bu sayede hanlar, hamamlar, apartımanlar kurarlar.

Bu itibarla bazıları hakkında «Herkes kaşık yapar ama, sapını düzgün getiremez!» meselini «Herkes tahta kaşıkla yer ama takırtısını bastıramaz!» şeklinde kullanmanın daha doğru olduğunu tekrara hacet yoktur.

AHCIV

Sayı 122 — Cilt: 5. FİATI 25 KURUŞTUR. 5 Kasım 1948

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Ya karnı, ya sırtı.

AMERİKANIN Genel Kurmay Başkanı «Harbin mümkün olması ile muhtemel olması arasında büyük bir fark vardır!» demiş. Onca sulha susamış olanlar için bu gerginlik devresi ne olursa olsun harpten daha iyi imiş...

Amerikan generalinin bunda hata ettiğini zannediyorum. Bu hal bütün dünyayı müteredditbir vaziyette bırakıyor; kimse ne yapacağını bilmiyor.

Dünyanın geçmişi, - küfürde olduğu gibi - pek kınalı... Hali ise meydanda... Elimizde bir istikbal kalıyor. Onu da tereddüde, endişeye feda etmek biraz lüzumsuz hovardalık olmaz mı?

Aman! Bıktık yahu... Ne olacaksa olsun... Biz de kurtulalım. Umacı hikâyesinde olduğu gibi mütemadiyen bunun halecanını çekmektense ya karnını görelim ya sırtını...

Hani adamın birinin bir oda komşusu varmış. Her gece muayyen saatte gelir. Soyunur; pabuçlarını çıkarır, evvelâ birini (tak!) diye fırlatır, arkadan ötekini de ayni gürültüyle atar, sonra uyurmuş. Adamcağız bundan hem rahatsız olur, hem de uyumak için komşusunun yatağa girmesini beklermiş. Nihayet bir gün komşusuna bu gürültüyü yapmamasını rica etmiş. O da kabul etmiş. O akşam gürültücü komşu pabucun birini çıkarmış «Küt!» sesi ile atmış, fakat derhal verdiği vaadi hatırlamış yavaşça ayağından çıkarıp yere bırakmış ve yatağına girmiş. Bir saat sonra oda kapısı vurulmuş. Açmış.. Bakmış komşusu karşısında...

— Hayır ola...

— Aman azizim... Öbür teki de fırlat!

MİZAHCI

KÖŞE KAPMACA!

Kıyafetler hakkında..

Yazan : Refi Cevat ULUNAY

Üniversitenin açılış merasimi pek parlak olmuş... Bu münasebetle bütün profesörler yeni elbiselerini giymişler. Bilhassa rektör, beyaz binişi ile toplantıda pek muhteşem görünüyormuş.

Malûm olduğu üzere Üniversite profesörleri ilk olarak bu sene toplantıya resmî elbiseleri ile iştirak ettiler. Bu üniforma meselesi bize her meslek erbabına göre bir üniforma ihdasını düşündürdü .

Meselâ İstanbul Valisi yeşil sahayı sembolize etmek için dudukuşu bir biniş giymeli ve yakasında da sırma ile işlenmiş iki küçük merdiven bulunmalı.

Doktorlar beyaz gömlek yerine muşambadan geniş cepli birer pardesü giymeli. Ve Çerkes fişeklikleri gibi göğüs tarafında ampul yerleri, yan ceplerde iğne yapılacak alât edevat kutuları... Sağ omuza asılan çantada tansiyon saati, sol omuza asılan çantada da derhal ameliyat yapabilmek için destere, keser, kerpeten gibi âletler bulundurmalı.

Futbolcular, birbirlerine atacakları tekmelerin tesirini azaltmak için çelik zırhtan yapılmış birer budluk ve bacaklık takacaklar, iyi küfür edebilmek için de ceplerinde (Surûrî hezliyatı) bulunduracaklardır.

Gazeteciler, üniforma yaptırmıyacaklar. Bellerine kuşanacakları kemere, acıktıkça sıkıştırmak için delikler açtıracaklardır.

Belediye reisleri, üniformalarının yakalarına sarı madenden minimini birer süpürge faraş diktireceklerdir.

Tramvay müdürü, her gün kendisine atılan tariz taşlarından korunmak için başına bir miğfer giyecek ve söylenen sözleri işitmemek üzere kulaklarına birer tıkaç takacaktır.

Bu üniformalardan en dehşetlileri imarcıların giydikleri esvaplardır. Bunlar toz rengi birer tulum giyecekler ve omuzlarına birer külünk alarak öyle gezeceklerdir.

Her meslek erbabının giyeceği üniformalar taayyün ettikten sonra bütün bu adamlar Evliya Çelebinin, Seyahatnamesinde tasvir eylediği esnaf alayının geçişi gibi bir geçit resmi yapacaklar ve bu suretle herkese kendilerini tanıtmış olacaklardır.

Üniformalarda en çok dikkati celbeden Su İdaresi mensuplarının elbisesidir. Bunlar eski sebilciler gibi meşin elbiseler giyecekler ve yanlarında daima omuzlarına takılmış birer kırba bulunduracaklardır. İçlerinden sesleri güzel olanlar «Kesik Baş», «Doğanla Güvercin» gibi eserler okuyacaklardır.

Su İdaresi müstahdemininin omuzlarında bulunduracakları kırbanın sakalığı telmih eylemesi dolayısiyle bu ünvanla şöhret alan bazı zevatın hoşnutsuzluğunu celbeylemesi ihtimali ile üniforamdan kırbaların hazfedilmesi de düşünülmektedir.

— *Parmak yalıyor, her halde bal tutmuş olacak..*

— *O eskidendi, şimdi büyüklerin elini tutan parmak yalıyor!*

— **Salamon, ayda kaçalum, köpek havliyor.. Salasan ikimiz de hapı yutariz.**

— **Korkma, havliyan köpek isirmaz, bilmiyor musun?**

— **Ben biliyorum, ama bakalum o biliyor mu?!**

Konsey — Şu mütarekeyi kabul et..

Yahudi — Katiyen kabul etmem, lûtfen yan cebime koyun!

— **Maytabın iyi patlıyor, nereden aldın ?**

— **Maytap değil, âdi Tekel kibriti o!**

Çifte

Dil dâvâsı

Elimizde bir lisan vardı bizim diyarlı
Konuşup anlaşırdık, tâzeli, itiyarlı.

Sonra bir çok kelime belirdi ortalıkta;
Kimi Oğuz kanından, kimi Uygur damarlı.

Yol aldı Uygurcadan uydurmaya doğru dil:
İğrisi doğrusundan göründü itibarlı.

Uydurma mâdenine sahib olmak, doğrusu,
Raman petrollerini işletmeden de kârlı.

Apartıman kurdular Bâbil misâli onlar;
Biz gecekondularda kaldık, kışlı baharlı!

Babanın sözlerini anlamaz oldu oğul,
Dedelerle torunlar bir kat daha zararlı.

Neden sonra sazını eline aldı Ozan;
Coştu İsmâil Habib, Nihad Sâmi Banarlı.

Deli Ozan

Keramet

Olamaz

O vekar ehli ki her lâhza diğer-gûn olamaz
Düşünüp miletin ahvâlini memnûn olamaz

Yirmi bir fırkası var yoksa da bir hırkacığı
Halkımız sâde bevânât ile Karûn olamaz

Kalb-i millette müsâvî yer alır hubb-i vatan
Bu büyük sevgide mâfevk ile mâdûn olamaz

Menfaat düşkünü bir kimse vatan bahsinde
Kadr ü kıymetçe şakîden daha efzûn olamaz

Bize insan yaraşır sâhib-i şahsiyyet olan
Böyle insan kişi taklîd ile maymûn olamaz

Ya demokrat değiliz yâ ki demokrat bilelim
İki sûrette de şahsın sözü kanûn olamaz

Var hesâb et ukalâlık nekadar güçmüş Ozan
Değme insan bu şifâhânede mecnûn olamaz

Akıllı Ozan

— *Baba, bu ne yazıyo?*
— *Senin bana, benim sana benzediğimi yazıyor evlât!*

— *Üstad; bizim üstad, üstad için üstad adamdır dedi: ustad sahiden üstad mıdır?*
— *Bir de kendisine sorun, cevap verebilirse cidden üstad demektir!*

Asri Rob

— *İşte ayaklar baş olursa vaziyet böyle olacak..*
— *Desene millet seyrinden bile ferahlıyacak!*

Unkapanında, Atatürk Bulvarı üzerinde (Talihin acı cilvesine bakın) Nevşehirli İbrahim Paşa caddesindeki yolun bir kısmının geçen sene tamirine başlanmış... Sonra birdenbire bu tamir durdurulmuş... Mahalleli, Belediyeye koşmuşlar... «Aman! Zaman!» demişler; Belediye aldırmamış; aldırmaz a!. Bu kadar mühim meseleler içinde bunu mu düşünecek?

Mahalleli bakmış ki iş belediyeye kalsa kimse evine giremiyecek. «Kurda boynun niye kalın demişler, kendi işimi kendim görürüm de ondan demiş» meseline uyarak el birliğiyle kazma küreğe yapışmışlar ve yolun tamirine girişmişler

Fakat başımızda bu Belediye oldukça bu usulün İstanbulda günden güne yayılacağını anlıyoruz. Fena da olmıyacak... Ne sakala minnet, ne bıyığa... Zaten gecekondular da yine halkın böyle kendi göbeğini kendi kesmesi değil midir? Baktılar ki hükûmetin mesken buhranına çare bulacağı yok! Otomobil sandığını ev yapıp içine yerleştiler... Bundan sonrası çorap söküğü gibi gidecek.

Meselâ ekmek meselesi bir türlü halledilemiyor Boş arazi mi yok? Biraz yer bellemek, tohum atmak, hasat yapmak kâfi... Ondan sonrası iki taş arasında unu öğütüp saç üstünde pişirmekten ibaret kalıyor. Yapılmaz bir iş mi?

Gecekonduların bir tarafına bir damaltı kurarak iki üç koyun beslenebilir; sütünden, etinden, yününden istifade olunur; kumaş için uğraşacağımıza koyun ve keçi derisini tuzlayıp sırtımıza ve bacağımıza geçiririz. Eskimolar ayı postunu elbise, fok balığının derisini çizme yapmıyorlar mı?

Böylelikle yavaş yavaş bu koca şehirde bir Robenson hayatı süreceğiz. Zira sonuna kadar bu çeşit çeşit yokluklara tahammül edemeyiz.

Meselâ yakında soğuklar başlıyacak. Ne yapacağız? Kömür meselesi bakalım nasıl halledilecek? Yahut halledilecek mi? Bunun için İstanbul halkı çoluk çocuk civar ormanlara giderek çalı çırpı toplıyacaklar ve odun

— *Garı, bayramda söylenenleri duydun mu?*
— *Sorma ağam sorma, meğer yirmi beş yıldır neler yapmışlar da bizim haberimiz yok!*

ensonlar

kesip gecekondularını ısıtmak imkânını bulacaklardır.

Kadınlar yün eğirerek çorap örecekler, ayrıca el tezgâhlarında bez dokuyarak iç çamaşırını karnesiz temin edeceklerdir; Bu kadar meşguliyet içinde artık giyime kuşama, tuvalete vakit bulunamıyacağı için İstanbullu erkekler sakalları göbeklerine kadar uzanmış, saçları omuzlarına dökülmüş heybetli adamlar olarak görüneceklerdir. Kadınlar da taras taras, çitişmiş saçları kabarmış, çocukları sırtlarına bağlanmış tufandan evvel yaşıyan iptidaî mahlûklara döneceklerdir.

İzmit fabrikası bir türlü zamanında kâğıt veremediği için gazete idarehaneleri makineleri a'dil edecekler, her gün binlerce nüsha yerine dört tane taşa hâk edilmiş nüsha çıkaracaklardır. Politika meraklıları şehrin en geniş meydanında bu nüshaları okuyabileceklerdir.

Kasım Gülek'in bütün mesaisine rağmen nakil vasıtalarını ıslah kabil olamıyacaktır... Halk bundan da ümidini kesince tıpkı Sinanağa mahallesinin azimkâr sekenesi gibi vapurlara binip rahatsız olmamak için koltuklarının altına birer su kabağı bağlıyarak denizi geçecekler ve sahile varır varmaz ayaklarına demir çarıklar giyip yola çıkacaklardır.

Vakti hali yerinde olanlar işlerine güçlerine, at, katır, eşek gibi hayvanlarla gideceklerdir; herkesin başvurduğu bu nakil vasıtaları gittikçe çoğalacağı cihetle her tarafta büyük kârvansaraylar şeklinde ahırlar inşa edilecektir.

Asri vasıtalara rağbet edilmemesi yüzünden otobüsler, otomobiller kalkacak... Sokaklar tenhalaşacak; bu suretle kaza adedi de birden sıfıra inecektir. Sıkışık mahalleler hemen hemen boşalacak... Eflâke ser çeken apartıman binaları terkedilmiş ve unutulmuş ziraat siloları gibi bomboş kalacaktır... Buna mukabil İstanbulun etrafındaki arazi gecekondularla süslenecek, şehir, dağlara, mer'alara yayılacaktır.

Bu suretle İstanbul Belediyesi, vaktiyle ikinci Abdülhamidin Maarif Nazırı Haşim Paşanın «Şu mektepler olmasa maarifi ne güzel idare edeceğim!» demesi gibi kendinden su, ekmek, et, kömür, sokak, ev velhasıl.. hiç bir şey beklemiyen bir İstanbulu pek güzel idare edecektir.

Bu asri (Robenson Krüzoe) hayatını, bütün bu halledilemiyen meselelerin kına gibi un olması için tercih edilecek yegâne çare olarak kabul ediyoruz. O halde, hiç durmamalı; hemen kemal-i-ciddiyetle işe koşmalı!

— *Nasıl hemşire, kocanın hizmetinden memnun musun?*
— *Pek memnun değilim, ama hiç olmazsa öteki hizmetçiler gibi kaçmak tehlikesi yok!*

— İçki zararlıdır..

Bana göre değil!

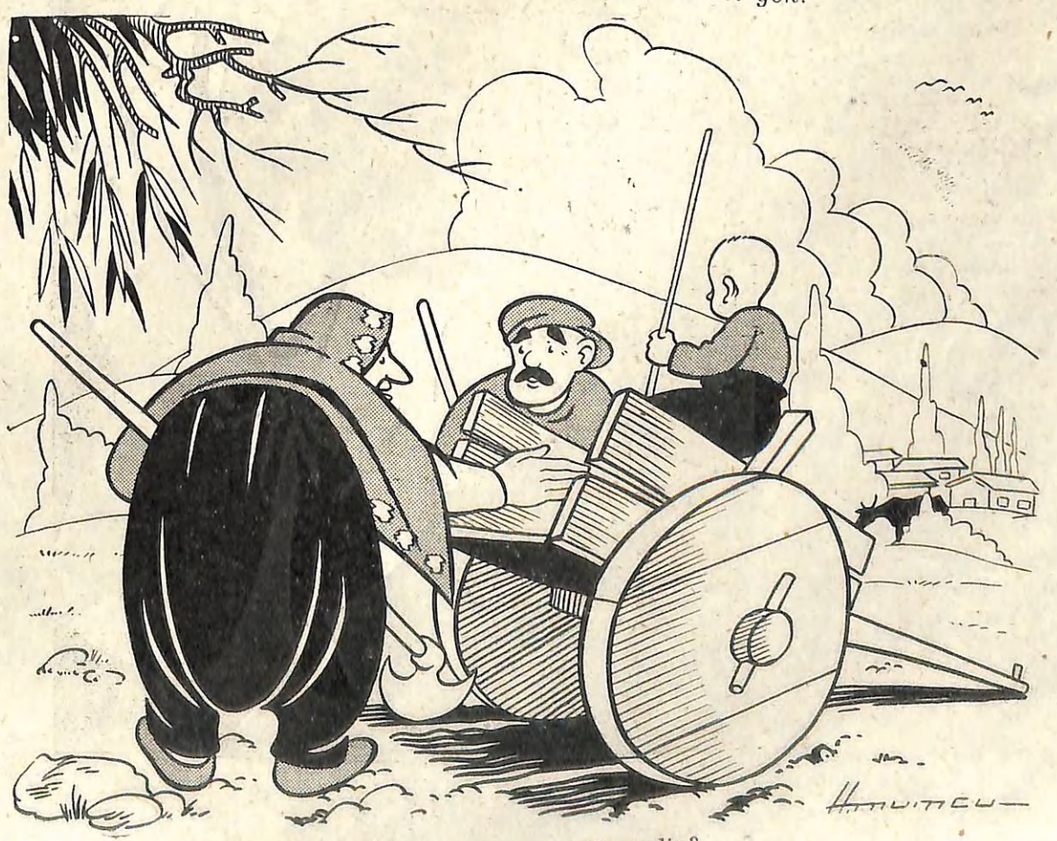

— *Bayramda oğlanı neden sanki şehre götürmedin?*
— *Bizim için söylenen büyük lâfları duyar, inanır da belki şımarır diye!*

Hikâye

Havva

Yazan
VİRGÜL

Hak taalâ, Hazreti Âdem'in yalnızlık şikâyetlerinden bıkmış, 'eğe kemiğinden Havva'yı yaratmıştı. Fakat bir daha şikâyet etmesin, diye de, bu dişi mahlûku süslü yaratmıştı. Fakat Şeytan hemen bu işe de karıştı ve adamlarından birine emir verdi:

— «Havva'yı bir kenara çek, ona Âdem'in hoşuna gitmek için neler yapması lâzım geldiğini anlat. Onun ve kendisinden sonra gelecek bütün kadınların, erkekleri teshir etmek için yapacakları şeyleri öğret.»

Şeytanın adamı: «Emredersiniz, üstadım,» diye selâm vererek çıktı, Havva'nın yanına gitti.

Havva, yeryüzünün ilk kadını, yumurtadan yeni çıkmış bir civciv gibi terü taze, otların üzerine uzanmış, güneşleniyordu. Saçları bir şal gibi boynundan aşağı dökülmüş, göğsünü, göbeğini örtmüştü. Vücudü bir sedef gibi türlü harelerle yanıp sönüyor, gözleri işlenmemiş bir elmas gibi yarı ışıltılı, yarı donuk, ürkek ürkek bakıyordu.

Şeytanın adamı, onun üç adım yedi parmak ötesinde durdu:

— «Ya Havva,» dedi. «Âdem yeryüzünün ilk erkeği, sen de ilk kadınısın. Fakat ileride oğullarımız, kızlarımız olacak. Onların do çocukları dünyaya gelecek. Böylece yeryüzü kalabalıklaşacak, insanlar çoğalacak. İnsanlar çoğalınca da aralarında his ve fikir farkları meydana gelecek. Birinin beğendiğini öbürü beğenmiyecek. Onun için kadınlara büyük bir vazife düşüyor:

«Bu da, erkeklerin gözüne hoş görünmesini bilmektir. Bunun için, zekâ ve elinizin altında türlü çeşit malzeme ile yaratıldınız. Bunları ustalıklı kullanarak kendilerini zemin ve zamana, mahal ve mekâna göre türlü şekle sokmak işi size düşüyor. Anladın mı?»

Havva, anlamamıştı ama, kendisine zekâ izafe edildiği için, bozmadı:

— «Anladım,» dedi.

Fakat, hisleri ona bu yolda zekâsından fazla yol gösterdi. Hemen doğruldu, saçlarını örüp başına doladı, bürüp topuz yaptı, parmaklarına dolayıp kıvırdı. Hasılı, türlü şekle soktu. Bu suretle, tuvaletin ilk temeli atılmış oluyordu.

Bir kaç gün sonra, Şeytan, adamını çağırdı:

— «Nasıl? Havva süslenmesini becerebiliyor mu?» diye sordu.

— Siz erkekler niçin sarışınları tercih edersiniz?
— Gözlerimiz kararmasın diye!

Öteki memnun memnun gülümsiyerek cevap verdi:

— «Beceriyor, efendim. Hem de, umduğumuzdan daha mükemmel bir şekilde. Sizin ve benim aklımıza gelmiyecek usullere baş vuruyor. Hiç umulmadık şeylerden istifade ediyor: Meselâ otların suyunu çıkarıp ellerine, yüzüne, boynuna sürüyor.»

Şeytan hafifçe gülümsiyerek başını salladı :

— «İleride insanlar bunun içine türlü çeşit yağ karıştıracaklar, adına da krem diyecekler».

— «Ufak böcekleri yakalayıp kabuklarını taşla eziyor, çıkan renkli maddeyi yüzüne sürüyor.»

— «O böceğe kırmız derler. İnsanlar bu kırmızılıktan sonra daha başka çeşit allıklar da yapacaklar.»

— «Kuru naneleri de taşla eziyor, un yapıyor, elini, yüzünü, burnunu onlarla bulayor.»

— «İnsanlar daha sonra buna da pudra adını takacaklar.»

— «Güneşten yanmış, kavrulmuş nebatların kömürleşmiş taraflarını da kirpiklerine sürüyor...»

— «Ona da sürme diyecekler.»

Şeytanın adamı, Havva'nın bu muvaffakiyetlerini kıskanıyormuş gibi, alaylı bir tavırla konuşuyordu. Biraz durdu ve daha alaylı bir gülüşle:

— «Yalnız bir şey var,» dedi. «İşte burada Havva aczini itiraf mecbur.»

— «Nedir o?»

— «Bu dişi mahlûk, erkeğin hoşuna gitmek için, her tarafını türlü renge boyuyor: Saçlarını sarı, yanaklarını kırmızı, ellerini beyaz, kirpiklerini siyah yapabiliyor, fakat gözlerini boyayamıyor...»

Kendini her şeye kadir hisseden İblis, sanki «İstesem ona bu iktidarı da verirdim» der gibi, hafifçe gülümsiyerek başını salladı:

— «Ehemmiyeti yok, evlâdım,» dedi. «Bütün bu süslenmeleriyle erkeklerin gözünü boyuyor ya, kendi gözünü boyamasa da ehemmiyeti yok!»

Çömezin Röportajları:

122

Gazetenizin Siyaseti Nedir?

Çizen: RAMİZ

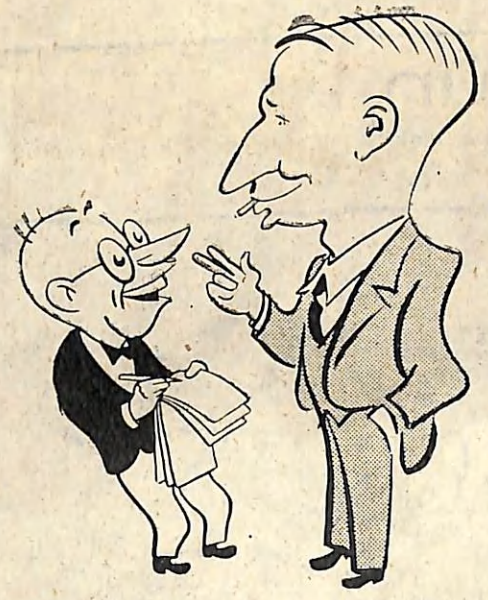

Çömez — ..... ?

N. Sadak — Nerde *Akşam* orada sabah!

Çömez — ..... ?

N. Nadi — Yaşasın *Cumhuriyet*'imiz!

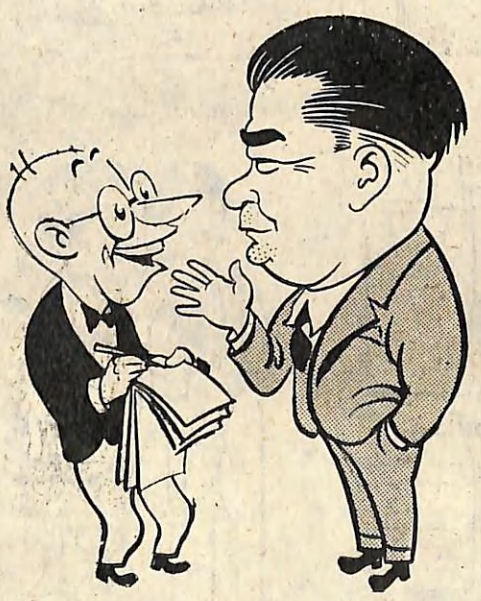

Çömez — ..... ?

S. Simavi — *Hürriyet* için varımızı yoğumuzu veririz!

Çömez — ..... ?

C. Saracoğlu — Bu memlekette de bir gün *Sabah* olursa Cemal!

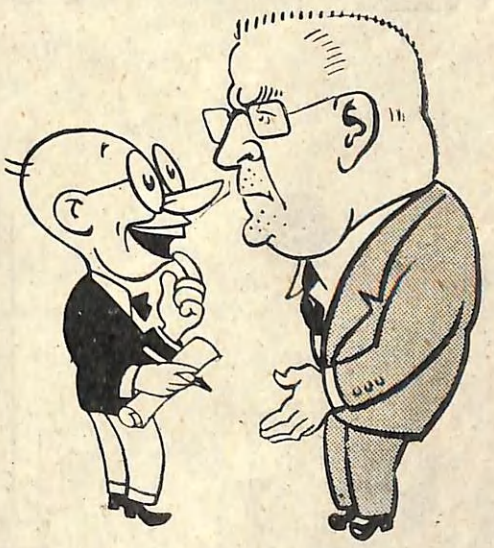

Çömez — ..... ?

T. Us — *Vakit*imizi boş yere kaybettik!

Çömez — ..... ?

C. Baban — Tezvire bakma, *Tasvire* bak!

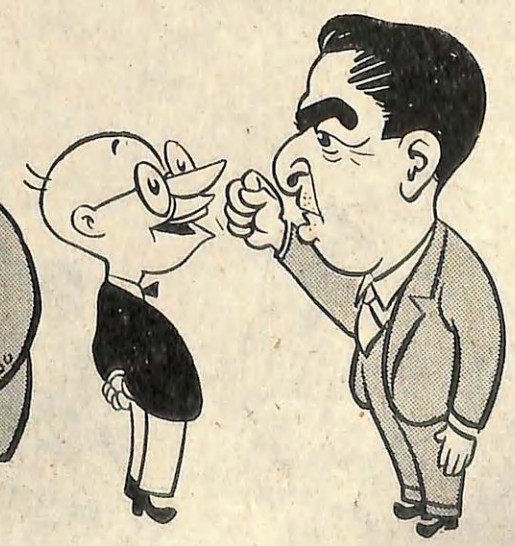

Çömez — ..... ?

A. E. Yalman — Ölmez bu *Vatan*, farzımuhal ölse de hattâ.....

Çömez — ..... ?

C. Yalçın — Kim ne derse desin hâkimiyet *Ulus*undur!

Geçmişte Bugün

MİZAH bu sahifede eski devirlerin karikatürlerini okuyucularına sunacaktır. Aşağıdaki karikatürler 75 sene evveline aittir.

SON MODA !

Şimdiki piyasada bulunan av işte bu!..

Kadının parasına tamah edip de tecehhül edenlerin hali!

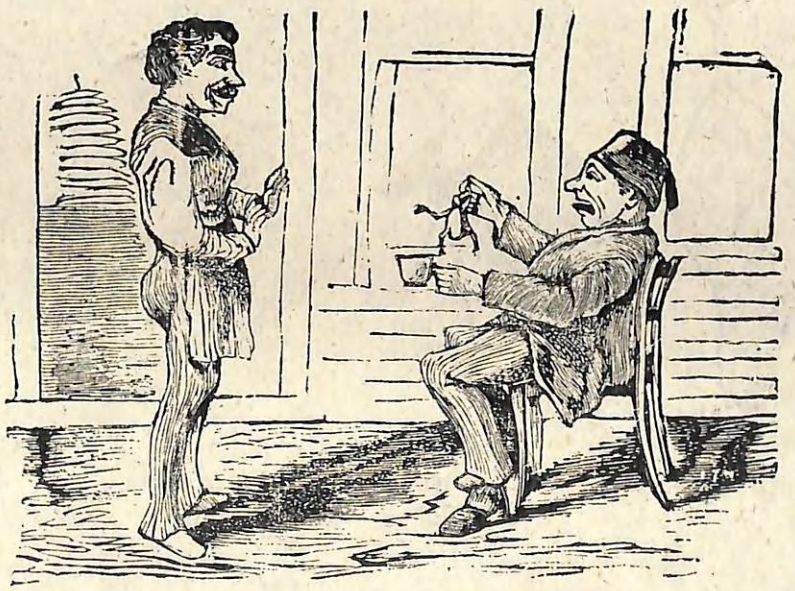

— *Kahveci, bu kurbağa ne?*
— *Efendim, terkos suyundan yapılan kahveden ne çıkacak?!*

Alafranga matmazeller ile gezmek istiyenler bundan sonra cambazlık da öğrenmeğe mecbur olacaklar!!!

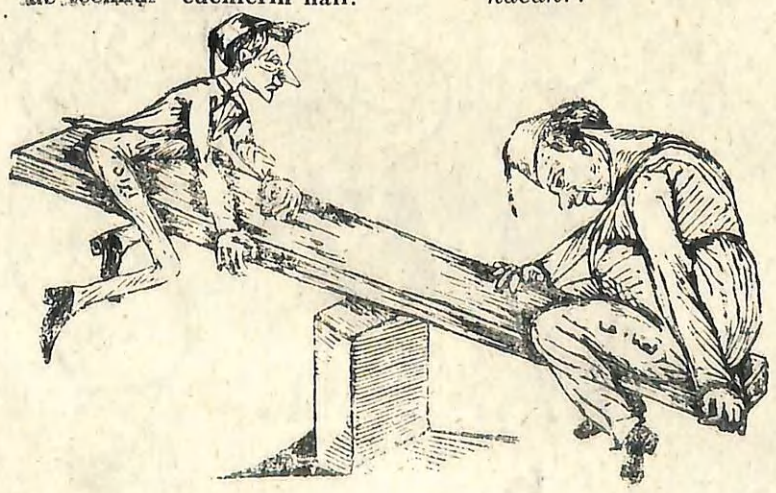

İRAT *MASRAF*

Şimdilerde tüccar defterlerinde oynanılmakta bulunan tahtıravalli oyunu

— *Kohana bohçaları biz gotürek!..*

FIKRALAR

FARK

Moiz, cumartesi günü karısı ile beraber gezmeye gidiyordu. Bir aralık ona döndü:

— Rebeka! dedi. Taksi ile tramvay arasında ne fark vardır, bilir misin?

Rebeka:

— Bilmem, dedi.

Moiz sevinmişti:

— Gel öyleyse, tramvayla gidelim.

EKSİK OLMASIN!

Sümerbank Müdürü Muhip uzaktan geçen bir adamı gösterdi:

— Şunu görüyor musun, azizim? Biz bütün aile hayatımızı bu adama borçluyuz.

— Yok canım? Ne yaptı? Büyük bir iyilik mi etti?

— Hem de ne iyilik! Bizim hizmteçi kızı ayarttı, aldı götürdü de ağız tadiyle yemek yemeye başladık.

DENİZ GİBİ

Bir toplantıda genç bir hanendenin sanatını dinlemek fırsatını buldular. Bir köşede konuşanlardan biri Müzeyyen Senar'a sordu:

— Sesini nasıl bulçunuz?

— Deniz gibi.

— Yani o derece seyyal, berrak ve lâtif mi?

Müzeyyen Senar cevap verdi:

— Hayır. Deniz beni hasta eder!

RAHAT

Falih Rıfkının hastalıktan yeni kalkmış olduğunu haber alınca hemen ziyaretine gitti:

— Geçmiş olsun, azizim, dedi. Neydi rahatsızlığın?

Falih Rıfkı güldü:

— Hastalığımın ne olduğunu biliyorum ama, buna pek rahatsızlık diyemem. Bir aydır ne yedim, ne içtim, ne işittim, ne konuştum. Bundan daha rahat bir hayat olur mu?

HANİ YA O GÜNLER!..

Toplanmış, konuşuyorlardı. Artistlerden biri:

— Dün gece öğrendiğim yeni dans havasının güftesini unuttum...

Tevhid Bilge:

— Aman! dedi. Bestesini de bur unutsan da rahat etsek..

YAYA KALAN TATAR AĞASI

Senihi Yürüten resmi bir şahsiyetin yaya yürüdüğünü görünce hayret etti. Arkadaşına:

— Makam otomobili yok mu? diye sordu.

— Var.

— Peki, niye yaya gidiyor?

— Makam otomobili var ama, birader bir karısiyle iki de kızı var.

KORKULU İŞ

Çocuk, babasına sordu:

— Bekâr diye evlenmemiş adama derler. Değil mi baba?

— Evet, yavrum.

— Peki, evlenmiş adama ne derler?

Adam yutkundu, karısına baktı:

— Bunu annenin yanında söyliyemem, oğlum!

DİL MESELESİ

Dil Konferansı dolayısiyle anket yapan bir muharrir, Şehir Tiyatrosu müdür muavini Daim'e sordu:

— Dil değişiminden ne anlıyorsunuz?

— Hiç bir şey anlamıyorum. Baştakiler bir türlü dillerini değiştirmiyorlar ki. Hep ayni terane!

YOL

Bir kaç gündür görüşmemişlerdi: Karşılaştıkları zaman birbirlerinin elini sıktılar, öteki hatır sordu:

— Nasıl? İşler yolunda mı?

Şehir Hatları İşletme Müdürü Osman Usman cevap verdi:

— Evet, işler yolunda ama, maalesef yollar bozuk, azizim, yollar!

İLÂVELİ

Kadın, gece eve zil-zurna gelen kocasına çıkışıyordu:

— Ben senin kadar ayyaş adam görmedim!

Adam, karısına uzun uzun baktıktan sonra cevap verdi:

— Ben de senin kadar şirret kadın görmemiştim ama, şimdi iki tane birden görüyorum!

ÇARE

Hamiyet Yüceses içini dökü-yordu:

— Bizim ev sahibi ile başımız dertte..

Arkadaşı sordu:

— Ne yapıyor?

— Daha ne yapsın! Gece gündüz tepemizde gürültü ediyor, rahat vermiyor.

Arkadaşı güldü:

— Onun kolayı var Hamiyetçiğim, tıka.

— Pencereleri mi?

— Hayır, kulaklarını!

MÜDAFAA

Şehrimizin tanınmış avukatlarından Esat Mahmut Karakurt, davayı kazandıktan sonra müekkiline sordu:

— Artık kurtuldunuz.. Şimdi Ahbapça konuşalım: Hakikaten o suçu işlediniz mi, işlemediniz mi?

Adam boynunu bükerek cevap verdi:

— Vallahi, bugün mahkemede söylediklerinizi dinledikten sonra öyle bir suç işlediğimden ben bile şüphe etmeye başladım.

SAYI : 122

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

Sıska Dayı — Karıcığım, radyo çantan tıpkı bayanların yeni moda çantalarına benziyor. Ne para, ne de paraziti var.

T.T POSTASI

Manisa: Mükerrem Haskaraca,

S — Sayın Tombul Teyzeciğim, şimdiye kadar sizin bir defa güldüğünüzü görmedim. Sizi güldürecek

C — Ha ha hay.. İlâhi Mükerrem hanım kızım. Memlekette gülünecek olây o kadar çok ki, bir kere başlarsam gülmekten katılacağım korkusiyle ağzımı